

Základní škola Aloise Klára Ústěk, příspěvková organizace

Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků

Pořadové číslo – číslo jednací	02 – 9/2017
Pedagogická rada projednala dne	28.8. 2017
Zpracovala:	Mgr. Renata Opočenská, ředitelka školy
Schválila:	Mgr. Renata Opočenská, ředitelka školy
Směrnice nabývá platnosti dnem:	1.9. 2017
Změny:	

Na základě § 30 zákona č. 561/2004 Sb. o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) vydává ředitel školy tato

Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků

- jsou nedílnou součástí Školního řádu a školního vzdělávacího programu školy

Obsah:

Úvod

1. Obecné principy hodnocení
2. Stupně hodnocení a klasifikace na vysvědčení
3. Hodnocení výsledků vzdělávání žáka
4. Získávání podkladů pro hodnocení a klasifikaci
5. Klasifikace žáka
6. Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáka
7. Zákonné zástupce žáka informuje o prospěchu a chování žáka
8. Kritéria hodnocení chování - Obecné zásady
9. Dělení předmětů do tří skupin pro potřeby klasifikace
10. Zásady pro používání slovního hodnocení
11. Hodnocení žáků mimořádně nadaných
12. Vzdělávání cizinců a hodnocení výsledků jejich vzdělávání
13. Pravidla pro vzdělávání a hodnocení žáků plnících povinnou školní docházku na škole mimo území ČR
14. Komisionální a opravné zkoušky
15. Uvolnění z výuky, nehodnocení

Pravidla hodnocení výsledků vzdělávání žáka se řídí zákonem č. 561/2004 Sb., ve znění zákona 49/2009 Sb., konkrétně Část první, § 31 a Část třetí, hlava II., § 51 - 56 (dále „Školský zákon“) a vyhláškou č. 48/2005 Sb. a její novelou - vyhláškou č. 256/2012 Sb., o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky, konkrétně zněním § 14 – 24.

Tento metodický pokyn vychází při hodnocení výsledků vzdělávání žáků z posouzení míry dosažení výstupů pro jednotlivé předměty školního vzdělávacího programu. Hodnocení je pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné a respektuje individuální vzdělávací potřeby žáků a doporučení školského poradenského zařízení.

Pravidla hodnocení žáků jsou součástí školního řádu a obsahují zejména:

- a) zásady a způsob hodnocení a sebehodnocení výsledků vzdělávání a chování žáků, včetně získávání

- podkladů pro hodnocení
b) kritéria pro hodnocení

Čl. 1 Obecné principy hodnocení

Hodnocení vychází z posouzení míry dosažení očekávaných výstupů formulovaných v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu. Hodnocení je pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné. Při hodnocení a při průběžné i celkové klasifikaci pedagogický pracovník (dále jen „učitel“) uplatňuje přiměřenou náročnost a pedagogický takt vůči žákovi.

Při celkové klasifikaci přihlíží učitel k věkovým zvláštnostem žáka i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici. Kritéria pro jednotlivé klasifikační stupně jsou formulována především pro celkovou klasifikaci. Učitel však nepřeceňuje žádné z uvedených kritérií, posuzuje žákovy výkony komplexně, v souladu se specifikou předmětu, osobnostními předpoklady žáka, přihlíží také k jeho pílì a k jeho přístupu ke vzdělávání.

Čl. 2 Stupně hodnocení a klasifikace na vysvědčení jsou stanoveny v souladu s vyhláškou č. 48/2005 Sb. a vyhláškou č. 256/2012 Sb., konkrétně § 15.

(1) Chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou je klasifikováno těmito stupni: 1 - velmi dobré 2 - uspokojivé 3 – neuspokojivé

(2) Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných předmětech jsou vyjádřeny na I. stupni ZŠ číslicí, na II. stupni ZŠ slovně, a sice následovně: 1 - výborný 2 - chvalitebný 3 - dobrý 4 - dostatečný 5 – nedostatečný

(3) Celkové hodnocení žáka zahrnuje výsledky klasifikace z povinných předmětů, volitelných předmětů a chování, nezahrnuje klasifikaci nepovinných předmětů. Celkové hodnocení žáka je uvedeno na vysvědčení těmito stupni: prospěl (a) s vyznamenáním, prospěl (a) neprospěl (a), nehodnocen(a)

(4) Žák je hodnocen stupněm:

a) „prospěl (a)“ s vyznamenáním“, není-li v žádném povinném předmětu hodnocen stupněm prospěchu horším než „chvalitebný“, průměr z povinných předmětů nemá vyšší než 1,50 a jeho chování je velmi dobré;

b) „prospěl (a)“, není-li v žádném z povinných předmětů hodnocen stupněm prospěchu „nedostatečný“;

c) „neprospěl“, je-li v některém povinném předmětu hodnocen stupněm „nedostatečný“ nebo není-li z něho hodnocena konci druhého pololetí;

d) nehodnocen(a) , není-li možné žáka hodnotit z některého z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem na konci prvního pololetí.

Čl. 3 Hodnocení výsledků vzdělávání žáka se řídí § 51 – 53 Školského zákona.

(1) Každé pololetí se vydává žákovi vysvědčení.

(2) Hodnocení výsledků vzdělávání žáka je vyjádřeno klasifikačním stupněm (viz čl. 2).

(3) U žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne ředitel o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka.

(4) Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů, s výjimkou předmětů, z nichž byl uvolněn, pokud mu nebylo povoleno opakování ročníku. Do vyššího ročníku postoupí i žák prvního stupně základní školy, který již v rámci prvního stupně opakoval ročník, a žák druhého stupně základní školy, který již v rámci druhého stupně opakoval ročník, a to bez ohledu na prospěch tohoto žáka. V případě, že žák již jednou ročník opakoval, může ředitel školy na žádost jeho zákonného zástupce a na základě doporučujícího vyjádření odborného lékaře opakování ročníku povolit z vážných zdravotních důvodů, a to bez ohledu na to, zda žák na daném stupni již opakoval ročník.

(5) Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.

(6) Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. V období měsíce září do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník, popřípadě znovu devátý ročník.

(7) Žáci devátého ročníku a žáci, kteří na daném stupni základní školy dosud neopakovali ročník a kteří na konci druhého pololetí neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů s výjimkou předmětů výchovného zaměření, konají opravné zkoušky. Opravné zkoušky se konají nejpozději do konce příslušného školního roku v termínu stanoveném ředitelem školy. Opravné zkoušky jsou komisionální. Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitel školy žákovi stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do 15. září následujícího školního roku. Do té doby je žák zařazen do nejbližšího vyššího ročníku, popřípadě znovu do devátého ročníku.

(8) Ředitel školy může žákovi, který splnil povinnou školní docházku a na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen, povolit na žádost jeho zákonného zástupce opakování ročníku po posouzení jeho dosavadních studijních výsledků a důvodů uvedených v žádosti.

(9) Žákovi, který po splnění povinné školní docházky nezískal základní vzdělání, může na základě žádosti zákonného zástupce ředitel umožnit dokončení základního vzdělání.

(10) Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do tří pracovních dnů ode dne vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o přezkoumání výsledků žáka; je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitel školy, krajský úřad. Pokud není dále stanoveno jinak, ředitel školy nebo krajský úřad nařídí komisionální přezkoušení žáka, které se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka, Česká školní inspekce poskytne součinnost na žádost ředitele školy nebo krajského úřadu.

(11) V případě, že se žádost o přezkoumání výsledků hodnocení žáka týká hodnocení chování nebo předmětů výchovného zaměření, posoudí ředitel školy, je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitel školy, krajský úřad, dodržení pravidel pro hodnocení výsledků vzdělávání žáka stanovených podle § 30 odst.2. V případě zjištění porušení těchto pravidel ředitel školy nebo krajský úřad výsledek hodnocení změní; nebyla-li pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků porušena, výsledek hodnocení potvrdí, a to nejpozději do 14 dnů ode dne doručení žádosti. Česká školní inspekce poskytne součinnost na žádost ředitele školy nebo krajského úřadu.

Čl. 4 Získávání podkladů pro hodnocení a klasifikaci (1) Podklady pro hodnocení a klasifikaci výchovně vzdělávacích výsledků a chování žáka získává učitel

zejména těmito metodami, formami a prostředky: a) soustavným diagnostickým pozorováním žáka b) soustavným sledováním výkonů žáka a jeho připravenosti na vyučování c) různými druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové) a didaktickými testy d) kontrolními písemnými pracemi a praktickými zkouškami e) analýzou výsledků činnosti žáka f) konzultacemi s ostatními učiteli a podle potřeby i s pracovníky pedagogicko-psychologických poraden

a zdravotnických služeb, zejména u žáka s trvalejšími psychickými a zdravotními potížemi a poruchami g) rozhovory se žákem a zákonnými zástupci žáka

(2) Učitel si počíná tak, aby klasifikoval žáka ze všech aspektů vzdělávacích činností v daném předmětu. Kvalita i kvantita klasifikace (hodnocení) vytváří předpoklad objektivního posouzení vzdělávání žáka.

(3) Učitel oznamuje žákovi výsledek každé klasifikace a poukazuje na klady a nedostatky hodnocených projevů, výkonů, výtvorů. Při ústním vyzkoušení oznámí učitel žákovi výsledek hodnocení okamžitě. Výsledky hodnocení písemných zkoušek a prací a praktických činností oznámí žákovi nejpozději do 14 dnů.

(4) O počtu kontrolních prací rozhodnou metodická sdružení a předmětové komise.

(5) Termín kontrolní práce prokonzultuje učitel s třídním učitelem tak, aby se v jednom dni konala jen jedna zkouška uvedeného charakteru.

(6) Učitel je povinen vést soustavnou evidenci o každé klasifikaci žáka a známky průběžně zapisovat do žákovské knížky.

(7) Při průběžném hodnocení vzdělávání zjišťuje vyučující zejména dosahování očekávaných výstupů a stanovených požadavků se zřetelem na utváření klíčových kompetencí. **Kritéria hodnocení jsou stanovena vždy právě na základě očekávaných výstupů nebo stanovených požadavků.** Tyto nemusí být (a často nejsou) stejné pro celou třídu nebo skupinu a tomuto musí být kritéria hodnocení předem uzpůsobena. K obecným, a tedy téměř vždy používaným, patří tato kritéria hodnocení:

1. *zvládnutí dílčích výstupů nebo stanovených požadavků v konkrétním předmětu v rámci individuálních možností žáka*

2. *zvládnutí stanovených výstupů v konkrétním předmětu v rámci individuálních možností žáka*

3. *porozumění vztahům, souvislostem, východiskům, důvodům apod. a schopnost aplikovat je v širších souvislostech*

4. *úroveň komunikačních dovedností*

5. *schopnost vyhledat a dále aktivně využít informace*

6. *schopnost řešit problémové situace*

7. *schopnost řešit problematiku tvůrčím způsobem*

8. *postoje a chování žáka*

(8) Pro průběžné hodnocení může být použit kterýkoliv ze čtyř následujících způsobů:

- a) hodnocení známkou – klasifikace
- b) slovní hodnocení
- c) bodové hodnocení
- d) procentuální hodnocení

Průběžné hodnocení vzdělávání se vždy provádí více formami ověřování znalostí, vědomostí, schopností a dovedností a nesmí být zaměřeno na srovnávání výsledků žáka se spolužáky, ale na jeho individuální pokrok.

Čl. 5 Klasifikace žáka

- (a) Žáci se klasifikují ve všech vyučovacích předmětech uvedených v učebním plánu příslušného ročníku.
- (b) Klasifikační stupeň určí učitel, který vyučuje příslušnému předmětu.
- (c) V předmětu, ve kterém vyučuje více učitelů, určí výsledný stupeň za klasifikační období příslušní učitelé po vzájemné dohodě.
- (d) Při určování stupně prospěchu v jednotlivých předmětech na konci klasifikačního období se hodnotí kvalita práce a učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období. Výsledné hodnocení vzdělávání žáka za příslušné pololetí školního roku je vždy hodnocením dosažených kompetencí. Přitom se přihlíží k systematickosti v práci žáka po klasifikační období, z toho vyplývá, že stupeň prospěchu se neurčuje na základě průměru z klasifikace za příslušné období.
- (e) Při určování klasifikačního stupně posuzuje učitel výsledky práce žáka objektivně, nesmí podléhat žádnému vlivu subjektivnímu ani vnějšímu.
- (f) Třídní učitelé informují o stavu klasifikace ve třídě na pedagogických hodnotících radách.
- (g) Nejpozději 48 hodin před jednáním pedagogické rady o pololetní a závěrečné klasifikaci zapíše učitelé příslušných předmětů číselní výsledky celkové klasifikace do třídního výkazu a připraví okruhy a termíny na umožnění opravných zkoušek. O opravné zkoušce se pořizuje protokol a přílohou se doloží případná písemná součást.
- (h) Výsledek opravné zkoušky se zapíše do katalogového listu a vydá se vysvědčení s datem poslední zkoušky

Čl. 6 Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáka

Učitel vede žáka takovým způsobem, aby rozvíjel jeho schopnost sebehodnocení vlastních úspěchů a neúspěchů ve vzdělávacím způsobem, aby žák akceptoval skutečnost, že „chyba“ je důležitým prostředkem k učení a přirozenou součástí osvojování návyků potřebných pro život. Schopnost kritického posouzení vlastních studijních výsledků a volba strategií (pochopení tvořivé hledání cest při řešení daného problému, zodpovědný přístup k sobě samému) při zdolávání vzdělávacích problémů inteligenci a vybavuje žáka základním souborem kompetencí k řešení problémů, který si žák odnese do svého budoucího k posílení sebeúcty a sebevědomí žáka. Pedagogičtí pracovníci vedou žáky k tomu, aby se při sebehodnocení učili používat odpovídajících kritérií pro hodnocení, významné a podstatné.

Sebehodnocení žáků ve smyslu sebereflexe se děje různými aktivitami žáků, ve kterých mohou zejména:

- a) skupiny žáků hodnotit celoskupinové činnosti,
- b) členové skupiny hodnotit jeden druhého,
- c) jednotlivci hodnotit sami sebe.

Při sebehodnocení se žák snaží kriticky zhodnotit výsledky svého učení a diskutovat o nich. Ujasňuje si,

- a) co se mu daří, v čem je úspěšný,
- b) co mu doposud nejde a proč,
- c) jakým způsobem bude pokračovat v odstraňování nedostatků,
- d) cíl, kterého chce dosáhnout a strategie, jež se pokusí aplikovat.

Možnosti otázek a návodných odpovědí:

Jak mi jde učení?	Jak spolupracuji?	Jak umím komunikovat?
Učím se soustředěně a samostatně, plánuji si a organizuji vlastní učení, vyhledávám a třídím informace potřebné k učení, vyhodnocuji výsledky své práce, hledám různé možnosti řešení problému.	Aktivně pracuji ve skupině, pomáhám a oceňuji druhé, dokážu požádat o pomoc, respektuji osobnost druhého, práci ve skupině směřuji k dokončení úkolu.	Dodržuji daná komunikační pravidla, naslouchám druhým, aktivně diskutuji a argumentuji, účinně používám různé druhy neverbální komunikace, aktivně využívám různé komunikační prostředky.

Možnosti sebehodnotících výroků pro celkové hodnocení

I.	Vždy, zcela samostatně, automaticky.
----	--------------------------------------

II.	Většinou, většinou samostatně, s občasnou dopomocí, téměř vždy, skoro samostatně, s mírnou dopomocí
III.	Někdy samostatně, někdy s dopomocí potřebuji pomoc, pak se mi daří i samostatně
IV.	Zřídka, potřebuji vždy vedení a pomoc
V.	Zatím se mi nedaří

Zákonné zástupce žáka informuje o prospěchu a chování žáka:

- (a) učitel jednotlivých předmětů nebo třídní učitel prostřednictvím žákovské knížky,
- (b) učitel jednotlivých předmětů nebo třídní učitel dle pokynů ředitele školy (třídní schůzky, konzultační hodiny.....),
- (c) třídní učitel nebo učitel, jestliže o to zákonní zástupci žáka požádají,
- (d) třídní učitel nebo učitel v případě mimořádného zhoršení prospěchu nebo chování, bezprostředně a prokazatelným způsobem

Čl. 8 Kritéria hodnocení chování Obecné zásady

Každá společnost si vytváří své normy chování a řídí se pravidly, která vznikla na základě obecně přijatého konsensu. V naší škole jsou normy chování stanoveny Školním řádem. Usilujeme o to, aby Školní řád byl akceptován všemi zúčastněnými nikoli jako nátlakový, nýbrž jako řád, který umožňuje nekonfliktní soužití, spolupráci a vzájemné respektování jedinců vzešlých z různého sociálního i kulturního prostředí, jedinců různého věku, individuálních predispozic i hodnotové orientace.

Vycházíme z paradigmatu, že základní škola je ve své podstatě zmenšeným modelem společnosti a jejím úkolem je mj. vybavit naše žáky nezbytnými sociálními, personálními a občanskými kompetencemi tak, aby se v budoucnosti mohli bezproblémově začlenit do občanské společnosti.

K hodnocení chování žáků využíváme následujícího systému pochval a sankcí, které jsou v souladu s vyhláškou č. 48/2005Sb. a vyhláškou č.256/2012 Sb., § 17 a s § 31 Školského zákona:

(1) Pochvala

Neoddělitelnou součástí objektivního hodnocení žáka je vyzdvižení kladných rysů žákovy osobnosti a ocenění jeho aktivní práce formou pochval. Pochvalu uděluje třídní učitel na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu ostatních vyučujících po projednání s ředitelem školy za:

- a) pomoc spolužákovi
- b) účast v soutěžích
- c) reprezentaci školy
- d) mimořádnou aktivitu ve vyučování
- e) za práci v žákovské samosprávě apod.

Pochvalu může udělit také ředitel školy na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu jiné právnické či fyzické osoby po projednání v pedagogické radě za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin nebo za dlouhodobou úspěšnou práci či příkladnou reprezentaci školy.

Za mimořádnou odvalu a rozhodnost při záchraně lidského života může být žák navržen na cenu Fair play MŠMT ČR. Pochvaly je možno udělovat kdykoli v průběhu celého klasifikačního období. Mimořádné výkony a činy je možno ocenit zápisem pochvaly na vysvědčení.

Udělení pochvaly ředitele školy a uložení napomenutí nebo důtky se zaznamená do dokumentace školy (§ 28 školského zákona). Udělení pochvaly a jiného ocenění se zaznamená na vysvědčení za pololetí, v němž bylo uděleno.

(2) Klasifikace chování

Klasifikace chování je objektivní hodnocení přístupu žáka k plnění povinností, které vyplývají ze školního řádu, jakož i dodržování etických norem chování. Škola tedy hodnotí žáky za jejich chování ve škole. Při klasifikaci chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka; k účinnosti předešlých kázeňských opatření. Není nezbytně nutné dodržovat jejich poslušnost.

Kritéria pro udělování výchovných opatření

Při porušení povinností stanovených školním řádem lze podle závažnosti tohoto porušení žákovi uložit: **napomenutí třídního učitele** za méně vážné prohřešky proti školnímu řádu, jako jsou např. nedodržování pokynů vyučujících a dalších zaměstnanců školy, nevhodné chování (nekázeň, vulgarismy) ve výuce, o přestávkách a na akcích pořádaných školou; ztráta žákovské knížky

důtku třídního učitele za stupňování výše uvedených prohřešků a dále za hrubé vyjadřování, pozdní příchody do vyučování, opakované zapominání žákovské knížky, nevhodné chování ve školní jídelně, opakované narušování výuky a nedovolené užívání mobilního telefonu ve výuce

důtku ředitele školy za stupňování výše uvedených prohřešků, dále za podvody a lhaní, přepsání známky

v žákovské knížce, jeden den neomluvená absence ve škole (max. 6 vyučovacích hodin, avšak jen v případě první neomluvené absence a bez jiných závažnějších přestupků) a za poškozování majetku školy a nošení nedovolených věcí, např. zbraně, cigarety, alkohol, zapalovače apod.

Klasifikace přestupků a hrubých přestupků a orientační stupnice sankcí

Za přestupek se považuje jakékoli porušování školního řádu zapsané v žákovské knížce včetně opakovaného neplnění povinností.

Za hrubý přestupek se považuje:

- fyzické i psychické ubližování druhým osobám, hrubost, vulgarita, šikana, kyberšikana
- krádež spáchaná ve škole nebo na akcích a při činnostech s ní bezprostředně souvisejících
- podvod, především v souvislosti s údaji zaznamenávanými v žákovské knížce
- užívání návykových látek včetně alkoholu a tabákových výrobků ve škole a na akcích pořádaných školou

Hrubý přestupek má podle skutkové podstaty orientační hodnotu jako nejméně 10 přestupků.

Za opakované přestupky proti školnímu řádu mohou být uděleny orientačně tyto sankce:

Počet přestupků proti školnímu řádu	Kázeňské opatření
Do 10 přestupků / zapominání pomůcek/, ztráta žákovské knížky	Napomenutí třídního učitele
11 – 15 přestupků /zapominání, chování/	Důtka třídního učitele
16 – 20 přestupků / zapominání, chování/	Důtka ředitele školy
21 – 30 přestupků / zapominání, chování/	Snížený stupeň z chování – 2. stupeň
31 – a více přestupků / zapominání, chování/	Snížený stupeň z chování – 3. stupeň

Zapominání učebních pomůcek je vždy sčítáno na dané pololetí. Prohřešky v chování žáků se sledují po celý školní rok.

Kritéria pro hodnocení chování na vysvědčení

Stupeň 1 (velmi dobré)

Žák dodržuje pravidla chování a respektuje ustanovení řádu školy. Má kladný vztah ke kolektivu třídy a školy, přispívá k jeho upevnování a k utváření pracovních podmínek pro vyučování a pro výchovu mimo vyučování. Méně závažných přestupků se dopouští ojediněle.

Stupeň 2 (uspokojivé)

Chování žáka je v rozporu s pravidly chování a s ustanoveními řádu školy. Dopouští se závažných přestupků nebo se opakovaně dopouští méně závažných přestupků, přičemž není přístupný pedagogickému působení. Sníženým stupněm z chování jsou klasifikovány např. dva dny neomluvené absence (nebo opakovaná absence do 12 vyučovacích hodin nebo jeden den neomluvené absence + jiné přestupky), dále ubližování spolužákům, šikana, xenofobní projevy, svévolné opuštění budovy v době vyučování, krádež, hrubé a vulgární chování vůči spolužákům a pracovníkům školy (viz Školský zákon, § 31, odst. 3), opakované lhaní, podvody, vandalismus, požití alkoholu a kouření v prostorách školy a na akcích pořádaných školou.

Stupeň 3 (méně uspokojivé)

Chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování nebo s řádem školy. Zpravidla se i přes důtku ředitele školy dopouští dalších přestupků, narušuje výchovně vzdělávací činnost školy a svým chováním ohrožuje bezpečnost a zdraví své i svých spolužáků. Stupněm 3 z chování jsou klasifikovány opakované prohřešky citované u stupně 2 z chování, dále opakované záškoláctví (více než dva dny neomluvené absence ve škole) a toxikomanie (užívání drog, držení drog a distribuce drog).

Obecná kritéria pro hodnocení chování žáka

- zdvořilost (oslovování, pozdrav, prosba, poděkování, omluva, uplatňování přednosti)*
- způsob komunikace (nemluví vulgárně, přihlásí se o slovo, neskáče do řeči, mluví věcně, zdrží se osobního útoku)*
- respekt k lidem (nevysmívá se druhému, neponižuje ho, nenapadá ho slovně ani fyzicky, bere na něj ohled, ocení jeho přínos, zapojí ho do činnosti)*
- čestnost (mluví pravdu, přiznává chybu, nevymlouvá se, dodržuje dané slovo)*
- úcta k hodnotám (nepoškozuje cizí majetek, nepůjčuje si věci bez dovození, zachází s pomůckami a věcmi šetrně a stanoveným způsobem)*
- plnění povinností (řádně dochází do školy, dodržuje stanovený čas, plní uložené úkoly, dodržuje organizační pokyny dle školního řádu)*

7. *prosazování práv (upozorní na nebezpečné jednání ohrožující život, zdraví nebo práva druhých, ohradí se proti nespravedlivému jednání, zastane se slabšího, vyjádří se slušně a věcně k věcem, které se týkají jeho vzdělávání a života školy)*

Pokyny k udělování výchovných opatření

(a) Konečný návrh na kázeňská opatření podává třídní učitel. Tento návrh je předem připraven na základě zvážení všech okolností a s přihlédnutím k individuálním zvláštnostem žáka a po doplnění připomínkami ostatních účastníků výchovně vzdělávacího procesu.

(b) Všechna výchovná opatření musí obsahovat zdůvodnění.

(c) Všechna výchovná opatření lze udělit kdykoliv v průběhu klasifikačního období. Doporučuje se vzhledem k výchovné funkci učinit tak ihned po objektivním zhodnocení přestupku žáka.

(d) O udělení třídní důtky informuje třídní učitel neprodleně ředitele školy.

(e) Důtku ředitele školy a snížené známky z chování lze žákovi uložit pouze po projednání na pedagogické radě.

(f) Ředitel školy nebo třídní učitel o uložení pochvaly, napomenutí nebo důtky neprodleně informuje zákonného zástupce žáka. Důtky ředitele školy se předává žákovi na předtištěném formuláři, který rodiče podepsaný vrátí neprodleně škole zpět.

(g) O udělení sníženého stupně z chování informuje třídní učitel rodiče předem písemně.

(h) Všechna udělená výchovná opatření se ihned zaznamenávají do katalogových listů, a to včetně zdůvodnění.

(i) Třídní učitel připraví souhrn všech výchovných opatření za dané klasifikační období na danou klasifikační poradu.

V případě nutnosti jsou k řešení závažných a opakovaných problémů zváni rodiče na výchovnou komisi, na které jsou přítomni zástupci vedení školy, výchovný poradce, třídní učitel, případně další vyučující. Výchovná komise může probíhat i za přítomnosti žáka.

Čl. 9 Zásady klasifikace a hodnocení

Obecné zásady hodnocení

Pedagogičtí pracovníci při hodnocení výsledků vzdělávání žáků vychází z posouzení míry dosažení výstupů formulovaných v oborových výstupech jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu. Hodnocení probíhá s přihlédnutím k úrovni kompetencí, které jsou pro žáka dosažitelné vzhledem k jeho věkovým zvláštnostem, individuálním vzdělávacím a osobnostním předpokladům.

Hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování žáků je:

jednoznačné, srozumitelné, srovnatelné s předem stanovenými kritérii, věcné a všestranné, je pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné.

Pedagogičtí pracovníci zajišťují, aby o průběhu a výsledcích vzdělávání a chování žáků byli žáci i jejich zákonní zástupci řádně informováni.

Hodnocení prospěchu

1. Při hodnocení a při průběžné i celkové klasifikaci pedagogický pracovník (dále jen učitel) uplatňuje přiměřenou náročnost, objektivitu a pedagogický takt vůči žákovi. V případě negativního hodnocení poskytne žákovi možnost pro dosažení úspěšnějšího hodnocení.

2. Při celkové klasifikaci přihlíží učitel k věkovým zvláštnostem žáka i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici. Hodnotí se kvalita práce a učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období. Stupeň prospěchu se neurčuje na základě průměru z klasifikace za příslušné období.

3. Učitel bere při klasifikaci zřetel na zaměření a cíle skupin předmětů s převahou teoretického zaměření, předmětů s převahou praktických činností a předmětů s převahou výchovného a uměleckého zaměření.

4. Žáci jsou klasifikováni ve všech vyučovacích předmětech uvedených v učebním plánu příslušného ročníku.

5. Hodnocení určí učitel, který vyučuje příslušnému předmětu. V předmětu, ve kterém vyučuje více učitelů, určí výsledné hodnocení za klasifikační období příslušní učitelé po vzájemné dohodě.

6. Pro objektivnost hodnocení je nezbytná aktivní účast žáka na minimálně 75% vyučovacích hodin v rámci daného pololetí. V případě dlouhodobější absence žáka může učitel požadovat splnění dodatečných úkolů tak, aby žák nebyl znevýhodněn nedostatkem podkladů pro jeho hodnocení. Pokud bude účast žáka na vyučování za příslušné pololetí nižší než 75%, zejména klesne-li pod 60%, bude klasifikace žáka v souladu s § 52, odstavec (2) a (3) školského zákona odložena.

7. Případy problémů a skutečností hodných zvláštního zřetele ve vzdělávání žáků se projednávají v pedagogické radě, a to zejména v obdobích 1. a 3. čtvrtletí.

8. Na konci klasifikačního období, v termínu, který určí ředitel školy, nejpozději však 48 hodin před jednáním pedagogické rady o klasifikaci, předkládají učitelé výsledky celkové klasifikace k provedení analýzy výsledků vzdělávání a připraví návrhy na umožnění opravných zkoušek, na klasifikaci

v náhradním termínu apod.

9. Kritéria pro jednotlivé klasifikační stupně jsou formulována především pro celkovou klasifikaci. Učitel však nepřeceňuje žádné z uvedených kritérií, posuzuje žákovy výkony komplexně, v souladu se specifikou předmětu.

Jestliže je žák z výuky některého předmětu v prvním nebo ve druhém pololetí uvolněn, uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo "uvolněn(a)"

Nelze-li žáka z některého nebo ze všech předmětů v prvním nebo ve druhém pololetí hodnotit ani v náhradním termínu, uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo "nehodnocen(a)"

(1) Pro potřeby klasifikace se předměty dělí do tří skupin: a) předměty s převahou teoretického zaměření b) předměty s převahou praktických činností c) předměty s převahou výchovného a uměleckého odborného zaměření

(2) Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření (a) Převahu teoretického zaměření mají jazykové, společenskovední, přírodovědné předměty a matematika. Při klasifikaci výsledků v těchto vyučovacích předmětech se v souladu s očekávanými výstupy hodnotí: a) ucelenost, přesnost a trvalost osvojení obecně užívaných termínů, znaků a symbolů a schopnost operovat

s nimi, b) schopnost vyhledávat a třídit informace, c) kvalita a rozsah schopnosti uplatňovat osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, d) schopnost propojovat do širších celků poznatky z různých, vzdělávacích oblastí a na základě toho si

vytvářet komplexnější pohled na matematické, přírodní a společenské jevy, e) kvalita myšlení, především jeho logika, samostatnost a tvořivost, f) aktivita v přístupu k činnostem, zájem o ně a vztah k nim, g) přesnost, výstižnost a odborná i jazyková správnost ústního a písemného projevu, h) kvalita výsledků činností, i) schopnost vybírat a využívat pro efektivní učení vhodné způsoby, metody a strategie.

(b) Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií: Stupeň 1 (výborný) Žák operuje s požadovanými termíny, znaky a symboly uceleně, přesně a úplně a chápe vztahy a zákonitosti mezi nimi. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí logicky správně, zřetelně se u něho projevuje samostatnost a tvořivost. Jeho ústní a písemný projev je správný, přesný a výstižný. Grafický projev je přesný a estetický. Výsledky jeho činnosti jsou kvalitní, pouze s menšími nedostatky. Je schopen samostatně studovat vhodné texty, vyhledávat porozumět jim.

Stupeň 2 (chvalitebný) Žák operuje s požadovanými termíny, znaky a symboly v podstatě uceleně, přesně a úplně a chápe vztahy

a zákonitosti mezi nimi. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a produktivně nebo podle učitele uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí správně, v jeho myšlení se projevuje logika a tvořivost. Ústní a písemný projev má menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků činnosti je zpravidla bez podstatných nedostatků. Grafický projev je estetický, bez větších nepřesností. Je schopen samostatně nebo s menší pomocí studovat vhodné texty, vyhledávat v nich informace a porozumět jim.

Stupeň 3 (dobrý) Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných termínů, znaků, symbolů a zákonitostí

nepodstatné mezery. Při vykonávání požadovaných intelektuálních a motorických činností projevuje nedostatky. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se dopouští chyb.

Uplatňuje poznatky a provádí hodnocení jevů a zákonitostí na základě podnětů učitele. Jeho myšlení je vcelku správné, ale málo tvořivé, v jeho logice se vyskytují chyby. V ústním a písemném projevu má nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti se projevují častější nedostatky, grafický projev je méně estetický a má menší nedostatky. Je schopen samostatně studovat podle návodu učitele a s jeho pomocí textu porozumět.

Stupeň 4 (dostatečný) Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných termínů, znaků, symbolů a zákonitostí

závažné mezery. Při provádění požadovaných intelektuálních a motorických činností je málo pohotový a má větší nedostatky. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují závažné chyby. Při využívání poznatků pro výklad a hodnocení jevů je nesamostatný. V logice myšlení se vyskytují závažné chyby, myšlení není tvořivé. Jeho ústní a písemný projev má vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho

činnosti a v grafickém projevu se projevují nedostatky, grafický projev je málo estetický. Závažné nedostatky a chyby dovede žák s pomocí učitele opravit. Při samostatném studiu má velké těžkosti.

Stupeň 5 (nedostatečný) Žák si požadované termíny, znaky, symboly a zákonitosti neosvojil uceleně, přesně a úplně, má v nich závažné a značné mezery. Jeho dovednost vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti má velmi podstatné nedostatky. V uplatňování osvojených vědomostí a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují velmi závažné chyby. Při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí nedovede své vědomosti uplatnit ani s podněty učitele. Neprojevuje samostatnost v myšlení, vyskytují se u něho časté logické nedostatky. V ústním a písemném projevu má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti i výstižnosti. Kvalita výsledků jeho činnosti a grafický projev mají vážné nedostatky. Závažné nedostatky a chyby nedovede opravit ani s pomocí učitele. Nedovede samostatně studovat.

3) Klasifikace ve vyučovaných předmětech s převahou praktického zaměření.

(a) Převahu praktické činnosti mají na základní škole pracovní vyučování a praktika – laboratorní práce. Při klasifikaci v předmětech s převahou praktické činnosti se v souladu s očekávanými výstupy hodnotí:

- a) vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem,
- b) osvojení praktických dovedností a návyků, zvládnutí účelných způsobů práce,
- c) využití získaných teoretických vědomostí v praktických činnostech,
- d) kvalita výsledků činností,
- e) organizace vlastní práce a pracoviště, udržování pořádku na pracovišti,
- f) dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a péče o životní prostředí,
- g) hospodárné využívání surovin, materiálů, energie, překonávání překážek v práci,
- h) obsluha a údržba laboratorních zařízení a pomůcek, nástrojů, náradí a měřidel,
- i) aktivita, samostatnost, tvořivost, iniciativa v praktických činnostech.

(b) Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný) Žák soustavně projevuje kladný vztah k práci, účinně spolupracuje ve skupině a chápe potřebu efektivně

spolupracovat s druhými při řešení daného úkolu. Pohotově, samostatně a tvořivě využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává pohotově, samostatně uplatňuje získané dovednosti a návyky. Bezpečně ovládá postupy a způsoby práce; dopouští se jen menších chyb, výsledky jeho práce jsou bez závažnějších nedostatků. Účelně si organizuje vlastní práci, udržuje pracoviště v pořádku. Uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a aktivně se stará o životní prostředí. Hospodárně využívá suroviny, materiál, energii. Vzorně obsluhuje a udržuje laboratorní zařízení a pomůcky, nástroje, náradí a měřidla. Aktivně překonává vyskytující se překážky.

Stupeň 2 (chvalitebný) Žák projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Samostatně,

ale méně tvořivě a s menší jistotou využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává samostatně, v postupech a způsobech práce se nevyskytují podstatné chyby. Výsledky jeho práce mají drobné nedostatky. Účelně si organizuje vlastní práci, pracoviště udržuje v pořádku. Uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a stará se o životní prostředí. Při hospodárném využívání surovin, materiálů a energie se dopouští malých chyb. Laboratorní zařízení a pomůcky, nástroje, náradí a měřidla obsluhuje a udržuje s drobnými nedostatky. Překážky v práci překonává s občasnou pomocí učitele.

Stupeň 3 (dobrý) Žák projevuje vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem s menšími výkyvy. S pomocí

učitele uplatňuje získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech se dopouští chyb a při postupech a způsobech práce potřebuje občasnou pomoc učitele. Výsledky práce mají nedostatky. Vlastní práci organizuje méně účelně, udržuje pracoviště v pořádku. Dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a v malé míře přispívá k tvorbě a ochraně životního prostředí. Na podněty učitele je schopen hospodárně využívat suroviny, materiály a energii. K údržbě laboratorních zařízení, přístrojů, náradí a měřidel musí být částečně podněcován. Překážky v práci překonává jen s častou pomocí učitele.

Stupeň 4 (dostatečný) Žák pracuje bez zájmu a vztahu k práci, k pracovnímu kolektivu a praktickým činnostem. Získané teoretické poznatky dovede využít při praktické činnosti jen za soustavné pomoci učitele. V praktických

činnostech, dovednostech a návycích se dopouští větších chyb. Při volbě postupů a způsobů práce potřebuje soustavnou pomoc učitele. Ve výsledcích práce má závažné nedostatky. Práci dovede organizovat za soustavné pomoci učitele, méně dbá o pořádek na pracovišti. Méně dbá na dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o životní prostředí. Porušuje zásady hospodárnosti využívání surovin, materiálů a energie. V obsluze a údržbě laboratorních zařízení a pomůcek, přístrojů, náradí a měřidel se dopouští závažných nedostatků. Překážky v práci překonává jen s pomocí učitele.

Stupeň 5 (nedostatečný) Žák neprojevuje zájem o práci a vztah k ní, ani k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Nedokáže

ani s pomocí učitele uplatnit získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech, dovednostech a návycích má podstatné nedostatky. Nedokáže postupovat při práci ani s pomocí učitele. Výsledky jeho práce jsou nedokončené, neúplné, nepřesné, nedosahují předepsané ukazatele. Práci na pracovišti si nedokáže zorganizovat, nedbá na pořádek na pracovišti. Neovládá předpisy o ochraně zdraví při práci a nedbá na ochranu životního prostředí. Nevyužívá hospodárně surovin, materiálů a energie. V obsluze a údržbě laboratorních zařízení a pomůcek, přístrojů a náradí, nástrojů a měřidel se dopouští závažných nedostatků.

(4) Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou výchovného zaměření

(a) Převahu výchovného zaměření mají: výtvarná výchova, hudební výchova, tělesná a sportovní výchova.

Při klasifikaci v předmětech s převahou výchovného zaměření se v souladu s očekávanými výstupy hodnotí: a) stupeň tvořivosti a samostatnosti projevu, b) osvojení potřebných vědomostí, zkušeností, činností a jejich tvořivá aplikace, c) kvalita projevu, d) vztah žáka k činnostem a zájem o ně, e) estetické vnímání, přístup k uměleckému dílu a pochopení jeho estetických měřítek, f) v tělesné výchově s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu žáka všeobecná tělesná zdatnost, výkonnost a jeho péče o vlastní zdraví.

(b) Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný) Žák je v činnostech velmi aktivní. Pracuje tvořivě, samostatně, plně využívá své osobní předpoklady a rozvíjí je v individuálních i kolektivních projevech. Jeho projev je esteticky působivý, originální, v hudební a tělesné výchově přesný. Osvojené vědomosti, dovednosti a návyky aplikuje tvořivě. Má výrazně aktivní zájem o umění, estetiku a tělesnou kulturu. Úspěšně rozvíjí svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 2 (chvalitebný) Žák je v činnostech aktivní a tvořivý, převážně samostatný. Využívá svých osobních předpokladů a úspěšně je rozvíjí v individuálním i kolektivním projevu. Jeho projev je esteticky působivý a má jen menší nedostatky z hlediska očekávaných výstupů. Žák tvořivě aplikuje osvojené vědomosti, dovednosti a návyky na zadané úkoly. Má aktivní zájem o umění, estetiku a tělesnou zdatnost. Rozvíjí si v požadované míře estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 3 (dobrý) Žák je v činnostech méně aktivní, tvořivý, samostatný a pohotový. Nevyužívá dostatečně své schopnosti

v individuálním i kolektivním projevu. Jeho projev je málo působivý, dopouští se v něm chyb. Jeho vědomosti a dovednosti mají četnější mezery a při jejich aplikaci potřebuje pomoc učitele. Nemá dostatečně aktivní zájem o umění, estetiku a tělesnou kulturu. Nerozvíjí v požadované míře svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 4 (dostatečný) Žák je v činnostech málo aktivní a tvořivý. Rozvoj jeho schopností a jeho projev jsou málo uspokojivé. Úkoly řeší s častými chybami. Vědomosti a dovednosti aplikuje jen se značnou pomocí učitele. Projevuje velmi malou snahu a zájem o činnosti, nerozvíjí dostatečně svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 5 (nedostatečný) Žák je v činnostech převážně pasivní. Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý. Jeho projev je většinou chybný a nemá estetickou hodnotu. Minimální osvojené vědomosti a dovednosti nedovede aplikovat. Neprojevuje zájem o práci a nevyvíjí úsilí rozvíjet svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Čl. 10 (1) Zásady pro používání slovního hodnocení jsou stanoveny v souladu s § 51 Školského zákona a s § 15 odst. 2 vyhlášky č. 48/2005 Sb. a vyhlášky č. 454/2006 Sb.

a) O slovním hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení rozhoduje ředitel školy po projednání v pedagogické radě.

b) Třídní učitel po projednání s vyučujícími ostatních předmětů převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce

c) Je-li žák hodnocen slovně, převede třídní učitel po projednání s vyučujícími ostatních předmětů slovní hodnocení do klasifikace pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání. Obdobně se bude postupovat i při stanovení celkového prospěchu na vysvědčení.

d) U žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne ředitel školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka.

e) Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem a chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou jsou v případě použití slovního hodnocení popsány tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným

výstupům formulovaným v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku žáka. Slovní hodnocení zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jejich vývoji, ohodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon, a naznačení dalšího rozvoje žáka. Obsahuje také zdůvodnění hodnocení a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům žáka a jak je překonávat.

(2) Zásady pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení v případě použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace

- a) Text širšího slovního hodnocení má formu vět, ne hesel.
- b) Z textu širšího slovního hodnocení musí jasně vyplývat, zda žák v daném klasifikačním období prospěl nebo neprospěl.
- c) Širší slovní hodnocení se zapisuje na zvláštní formulář a zakládá se do katalogového listu.

(3) Zásady pro převedení slovního hodnocení do klasifikace nebo klasifikace do slovního hodnocení pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení:

Prospěch

Ovládnutí učiva předepsaného osnovami

1 - výborný	Ovládá bezpečně
2 – chvalitebný	Ovládá
3 – dobrý	V podstatě ovládá
4 – dostatečný	Ovládá se značnými mezerami
5 - nedostatečný	Neovládá

Úroveň myšlení

1 - výborný	Pohotový, bystrý, dobře chápe souvislosti
2 – chvalitebný	Uvažuje celkem samostatně
3 – dobrý	Menší samostatnost v myšlení
4 – dostatečný	Nesamostatný v myšlení
5 - nedostatečný	Odpovídá nesprávně i na návodné otázky

Úroveň vyjadřování

1 - výborný	Výstižné a poměrně přesné
2 – chvalitebný	Celkem výstižné
3 – dobrý	Myšlenky vyjadřuje ne dost přesně
4 – dostatečný	Myšlenky vyjadřuje se značnými obtížemi
5 - nedostatečný	I na návodné otázky odpovídá nesprávně

Celková aplikace vědomostí, řešení úkolů, chyby, jichž se žák dopouští

1 - výborný	Užívá vědomostí a spolehlivě a uvědoměle dovedností, pracuje samostatně, přesně a s jistotou
2 – chvalitebný	Dovede používat vědomostí a dovedností při řešení úkolů, dopouští se jen menších chyb
3 – dobrý	Řeší úkoly s pomocí učitele a s touto pomocí snadno překonává obtíž a odstraňuje chyby
– dostatečný	Dělá podstatné chyby, nesnadno je překonává
5 - nedostatečný	Praktické úkoly nedokáže splnit ani s pomocí učitele

Píle a zájem o učení

1 - výborný	Aktivní, učí se svědomitě a se zájmem
2 – chvalitebný	Učí se svědomitě
3 – dobrý	K učení a k práci potřebuje větších podnětů
4 – dostatečný	Malý zájem o učení, potřebuje stálé podněty
5 - nedostatečný	Pomoc a pobízení k učení jsou zatím neúčinné

Chování

1 – velmi dobré	Žák uvědomile dodržuje pravidla chování a ustanovení řádu školy. Méně závažných přestupků se dopouští ojediněle. Žák je však přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.
2 - uspokojivé	Chování žáka je v rozporu s pravidly chování a s ustanoveními řádu školy. Žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům slušného chování nebo řádu školy nebo se opakovaně dopouští méně závažných přestupků. Zpravidla se přes všechna výchovná opatření dopouští dalších přestupků, narušuje výchovně vzdělávací činnost školy. Ohrožuje bezpečnost a zdraví svoje a jiných osob.
3 - neuspokojivé	Chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování. Dopustí se takových vážných přestupků proti školnímu řádu nebo provinění, že je jimi vážně ohrožena výchova nebo bezpečnost a zdraví jiných osob. Záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy. Zpravidla se přes všechna výchovná opatření školy dopouští dalších přestupků.

(4) Zjišťování vědomostí a dovedností žáka s vývojovou poruchou učení:

- Pro zjišťování úrovně žákovských vědomostí a dovedností volí učitel takové formy a druhy zkoušení, které odpovídají schopnostem žáka a na něž nemá porucha negativní vliv.
- Pokud je to nutné, nebude dítě s vývojovou poruchou vystavováno úkolům, v nichž vzhledem k poruše nemůže přiměřeně pracovat a podávat výkony odpovídající jeho předpokladům. Jde např. o hlasité čtení před celou třídou nebo přemíru psaní (přepisování) u dysgrafií. Jindy můžeme posuzovat výkon, který dítě podalo v daném časovém limitu, a to, co nestačilo, nehodnotíme - např. v diktátu nebo v pětiminutovce u dyspraktického dysgrafika (kombinace poruchy psaní s poruchou vývoje motoriky).
- U žáků s vývojovou poruchou je žádoucí klást důraz na ten druh projevu (písemný nebo ústní), ve kterém má předpoklady podávat lepší výkony.
- Za obecně platnou je třeba pokládat zásadu, že při klasifikaci nevycházíme z prostého počtu chyb, ale z počtu jevů, které žák zvládl.
- V některých případech nás nesmí zmýlit zjištění, že žák sice určitou dovednost zvládl (např. analýzu slov), ale přesto při zkoušce selhává. Každá zkouška totiž představuje komplexní situaci, při které se vždy uplatňují obavy, strach, vyšší tempo, nutnost soustředit se na větší počet jevů - např. kvalitu písma, aplikace pravidel; nepříznivě působí minulé selhání, obava z trestu apod.

(5) Hodnocení a klasifikace žáků s vývojovou poruchou učení

Klasifikace jako jedna z forem hodnocení na kvantifikující stupeň umožňuje snadnější srovnání výkonů.

- Vyžaduje se, aby i klasifikace byla provázena hodnocením, tj. vyjádřením pozitivních stránek výkonu, objasněním podstaty neúspěchu, návodem, jak mezery a nedostatky překonávat, jak dále prohlubovat úspěšnost apod.
- Jestliže v některých případech nebude žák klasifikován, neznamená to, že by mělo být současně omezeno jeho hodnocení. Zejména u těch žáků, kteří nejsou klasifikováni, je na místě hodnotit co nejčastěji a mít na zřeteli motivační a diagnostickou funkci hodnocení i jeho funkci regulativní.
- Jakmile žák překoná nejvýraznější obtíže, je vhodné postupně přecházet k běžné klasifikaci.
- Za určitých okolností může být pro dítě výhodnější klasifikace známkou s tím, že se specifická porucha dítěte vezme v úvahu a odrazí se v mírnější známce (o jeden stupeň i o několik stupňů).

- e) Při uplatňování možností hodnocení a klasifikace je třeba postupovat velmi individuálně, vycházet ze znalostí příznaku postižení, využít všech dostupných informací, zejména informací z odborných vyšetření.
- f) Důležitou součástí hodnocení je zvýraznění motivační složky, tj. hodnocení těch jevů, které žák zvládl, čímž je podpořena jeho možnost být úspěšný (jedna z podstatných podmínek pro zdravý rozvoj osobnosti).

Čl. 11 Hodnocení žáků mimořádně nadaných

se řídí v souladu se závěry zprávy školského poradenského zařízení a v souladu s navrženým individuálním vzdělávacím plánem.

Čl. 12 Vzdělávání cizinců a hodnocení výsledků jejich vzdělávání se řídí § 20 Školského zákona.

Čl. 13 Plnění povinné školní docházky ve škole mimo území České republiky nebo v zahraniční škole na území České republiky se řídí § 18 až 20 vyhlášky č. 256/2012, která je novelou vyhlášky č. 48/2005 Sb.

(1) Žák, který plní povinnou školní docházku ve škole mimo území České republiky, může na základě žádosti zákonného zástupce žáka konat za období nejméně jednoho pololetí školního roku, nejdéle však za období dvou školních roků, zkoušku v kmenové škole nebo ve škole zřízené při diplomatické misi České republiky (dále jen "zkoušející škola"). Zkouška se koná:

- a) ve všech ročnících ze vzdělávacího obsahu vzdělávacího oboru Český jazyk a literatura, stanoveného Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání,
- b) v posledních dvou ročnících prvního stupně ze vzdělávacího obsahu vlastivědné povahy vztahujícího se k České republice vzdělávacího oboru Člověk a jeho svět, stanoveného Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání,
- c) na druhém stupni ze vzdělávacího obsahu vztahujícího se k České republice vzdělávacího oboru Dějepis a ze vzdělávacího obsahu vztahujícího se k České republice vzdělávacího oboru Zeměpis, stanovených Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.

(2) Před konáním zkoušky předloží zákonný zástupce žáka řediteli zkoušející školy vysvědčení žáka ze školy mimo území České republiky, včetně jeho překladu do českého jazyka, a to za období, za které se zkouška koná. V případě pochybností o správnosti překladu je ředitel zkoušející školy oprávněn požadovat předložení úředně ověřeného překladu. Po vykonání zkoušky vydá ředitel zkoušející školy žákovi vysvědčení.

(3) Pokud žák zkoušku podle odstavce 1 nekoná, doloží zákonný zástupce žáka řediteli kmenové školy plnění povinné školní docházky žáka předložením vysvědčení žáka ze školy mimo území České republiky za období nejvýše dvou školních roků, včetně jeho překladu do českého jazyka, v termínech stanovených ředitelem kmenové školy. V případě pochybností o správnosti překladu je ředitel kmenové školy oprávněn požadovat předložení úředně ověřeného překladu. Kmenová škola žákovi vysvědčení nevydává.

(4) Pokračuje-li žák, který konal zkoušky podle odstavce 1, v plnění povinné školní docházky v kmenové škole, zařadí ho ředitel kmenové školy do příslušného ročníku podle výsledků zkoušek.

(5) Pokračuje-li žák, který nekonal zkoušky podle odstavce 1, v plnění povinné školní docházky v kmenové škole, zařadí ho ředitel kmenové školy do příslušného ročníku po zjištění úrovně jeho dosavadního vzdělání a znalosti vyučovacího jazyka."

(6) Žák, který plní povinnou školní docházku formou individuální výuky v zahraničí, může na základě žádosti zákonného zástupce žáka konat za období nejméně jednoho pololetí školního roku, nejdéle však za období dvou školních roků, zkoušku ve zkoušející škole. Zkouška se koná z každého povinného předmětu vyučovaného v příslušných ročnících školního vzdělávacího programu zkoušející školy, s výjimkou předmětů volitelných. Po vykonání zkoušky vydá ředitel zkoušející školy žákovi vysvědčení.

(7) Pokud žák zkoušku podle odstavce 1 nekoná, doloží zákonný zástupce žáka řediteli kmenové školy plnění povinné školní docházky žáka předložením čestného prohlášení zákonného zástupce o vzdělávání žáka v době pobytu v zahraničí, a to za období nejvýše dvou školních roků, v termínech stanovených ředitelem kmenové školy. Kmenová škola žákovi vysvědčení nevydává.

(8) Pokračuje-li žák, který konal zkoušky podle odstavce 1, v plnění povinné školní docházky v kmenové škole, zařadí ho ředitel kmenové školy do příslušného ročníku podle výsledků zkoušek.

(9) Pokračuje-li žák, který nekonal zkoušky podle odstavce 1, v plnění povinné školní docházky v kmenové škole, zařadí ho ředitel kmenové školy do příslušného ročníku po zjištění úrovně jeho dosavadního vzdělání a znalosti vyučovacího jazyka.

(10) Žák, který plní povinnou školní docházku v zahraniční škole na území České republiky podle § 38 odst. 1 písm. c) školského zákona, s výjimkou škol podle § 18c, koná za období nejméně jednoho pololetí školního roku, nejdéle však za období dvou školních roků, zkoušku v kmenové škole. Zkouška se koná ze vzdělávacího obsahu podle § 18 odst. 1.

(11) Před konáním zkoušky předloží zákonný zástupce žáka řediteli kmenové školy vysvědčení žáka ze zahraniční školy na území České republiky, včetně jeho překladu do českého jazyka, a to za období, za které se

zkouška koná. V případě pochybností o správnosti překladu je ředitel kmenové školy oprávněn požadovat předložení úředně ověřeného překladu. Po vykonání zkoušky vydá ředitel kmenové školy žákovi vysvědčení.

(12) Pokračuje-li žák v plnění povinné školní docházky v kmenové škole, zařadí ho ředitel kmenové školy do příslušného ročníku podle výsledků zkoušek.

(13) Žákovi, který plní povinnou školní docházku ve škole mimo území České republiky podle §38 odst. 1 písm.

a) školského zákona a nekonal zkoušky, vydá ředitel kmenové školy vysvědčení, jestliže

a) ve vzdělávacím programu školy mimo území České republiky je na základě mezinárodní smlouvy nebo v dohodě s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy zařazen vzdělávací obsah podle § 18 odst. 1 a žák byl z tohoto obsahu hodnocen, nebo

b) žák je zároveň žákem poskytovatele vzdělávání v zahraničí, který v dohodě s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy poskytuje občanům České republiky vzdělávání ve vzdělávacím obsahu podle § 18 odst. 1 a který žáka z tohoto vzdělávacího obsahu hodnotil.

(14) Žákovi, který plní povinnou školní docházku v zahraniční škole na území České republiky podle § 38 odst.

1 písm. c) školského zákona, v jejímž vzdělávacím programu je na základě mezinárodní smlouvy zařazen vzdělávací obsah podle § 18 odst. 1, byl z tohoto vzdělávacího obsahu hodnocen zahraniční školou na vysvědčení a v souladu s mezinárodní smlouvou nekonal zkoušky, ředitel kmenové školy vydá vysvědčení.

(15) Ředitel kmenové školy vydá vysvědčení za období nejméně jednoho pololetí školního roku, nejdéle však za období dvou školních roků. Hodnocení ze vzdělávacího obsahu podle § 18 odst.1 vyhlášky se na tomto vysvědčení uvede v případech podle odstavce 1 písm. a) a odstavce 2 v souladu s vysvědčením vydaným školou

mimo území České republiky nebo zahraniční školou na území České republiky a v případě podle odstavce 1 písm. b) v souladu s osvědčením vydaným zahraničním poskytovatelem vzdělávacího obsahu podle § 18 odst. 1.

(16) Pokračuje-li žák, kterému ředitel kmenové školy vydal vysvědčení, v plnění povinné školní docházky v kmenové škole, zařadí jej ředitel kmenové školy do příslušného ročníku na základě tohoto vysvědčení.

(17) Žáka, který plnil povinnou školní docházku ve škole zřízené při diplomatické misi České republiky nebo konzulárním úřadu České republiky a pokračuje v plnění povinné školní docházky v kmenové škole, zařadí ředitel kmenové školy do příslušného ročníku podle dosavadních výsledků vzdělávání doložených vysvědčením.

(18) Žáka, na kterého se vztahuje povinná školní docházka a který nekonal zkoušky podle § 18 až 18b z jiných než touto vyhláškou stanovených důvodů, zařazuje ředitel kmenové školy do příslušného ročníku po zjištění úrovně jeho dosavadního vzdělání a znalosti vyučovacího jazyka.

Čl. 14 Komisionální a opravné zkoušky Podmínky Komisionálních a opravných zkoušek jsou stanoveny v souladu s § 22 a 23 vyhlášky č. 48/2005 Sb. a vyhlášky č. 454/2006

(1) Komisionální zkouška se koná,

má-li zákonný zástupce pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí. Při konání komisionální zkoušky je možná přítomnost zákonného zástupce žáka.

a) Komisi pro komisionální přezkoušení jmenuje ředitel školy; v případě, že je vyučujícím daného předmětu ředitel školy, jmenuje komisi krajský úřad.

b) Komise je tříčlenná a tvoří ji: 1. předseda, kterým je ředitel školy, popřípadě jím pověřený učitel, nebo v případě, že vyučujícím daného předmětu je ředitel školy, krajským úřadem jmenovaný jiný pedagogický pracovník školy 2. zkoušející učitel, jímž je vyučující daného předmětu ve třídě, v níž je žák zařazen, popřípadě jiný vyučující daného předmětu 3. přísedící, kterým je jiný vyučující daného předmětu nebo předmětu stejné vzdělávací oblasti stanovené rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.

c) Výsledek přezkoušení již nelze napadnout novou žádostí o přezkoušení. Výsledek přezkoušení stanoví komise hlasováním. Výsledek přezkoušení se vyjádří slovním hodnocením podle § 15 odst. 2 nebo stupněm prospěchu podle § 15 odst. 3. Ředitel školy sdělí výsledek přezkoušení prokazatelným způsobem žákovi a zákonnému zástupci žáka. V případě změny hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí se žákovi vydá nové vysvědčení.

d) O přezkoušení se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy. Za řádné vyplnění protokolu odpovídá předseda komise, protokol podepíše všichni členové komise.

e) Žák může v jednom dni vykonat přezkoušení pouze z jednoho předmětu. Není-li možné žáka ze závažných důvodů ve stanoveném termínu přezkoušet, stanoví orgán jmenující komisi náhradní termín přezkoušení.

f) Konkrétní obsah a rozsah přezkoušení stanoví ředitel školy v souladu se školním vzdělávacím programem.

g) Vykonáním přezkoušení není dotčena možnost vykonat opravnou zkoušku.

h) Třídní učitel zapíše do katalogového listu žáka poznámku o vykonaných zkouškách, doplní celkový prospěch a vydá žákovi vysvědčení s datem poslední zkoušky.

(2) Opravnou zkoušku konají

žáci, kteří mají nejvýše dvě nedostatečné z povinných předmětů a zároveň dosud neopakovali ročník na daném stupni základní školy, a žáci devátého ročníku, kteří na konci druhého pololetí neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů. Žáci nekonají opravné zkoušky, jestliže neprospěli z předmětu s výchovným zaměřením.

a) Opravné zkoušky se konají nejpozději do konce příslušného školního roku, tj. do 31. srpna.

b) Termín opravných zkoušek a konzultací žáků s příslušnými pedagogickými pracovníky stanoví ředitel školy na červnové pedagogické radě.

c) Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku. d) Opravné zkoušky jsou komisionální. Pro složení komise a její činnost platí podle § 23 odst. 2 stejné podmínky jako při zkoušce komisionální.

e) Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání bez řádné omluvy nedostaví (například nemoc nedoložená lékařským potvrzením), neprospěl.

f) Ze závažných důvodů může ředitel školy stanovit žákovi náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do 15. září následujícího školního roku. Do té doby je žák zařazen do nejbližšího vyššího ročníku, popřípadě znovu do devátého ročníku.

g) Žákovi, který konal opravnou zkoušku, se na vysvědčení uvede datum poslední opravné zkoušky v daném pololetí.

h) Třídní učitel poznačí informace o opravné zkoušce do katalogového listu žáka.

Čl. 15 Uvolnění z výuky, nehodnocení

Jestliže je žák z výuky některého předmětu v 1. nebo 2. pololetí uvolněn podle §50 odst. 2 školského zákona, rubrika se neproškrťává, ale vyplní se „uvolněn“ nebo „uvolněna“. Nelze-li žáka v 1. nebo 2. pololetí hodnotit ani v náhradním termínu/ §52 odst. 2 a 3 školského zákona, vyplní se „nehodnocen“ nebo „nehodnocena“.

Důvody pro uvolnění nebo nehodnocení žáka se uvedou v katalogovém listu žáka (školní matrice). Ředitel školy určí způsob zaměstnání žáka v době vyučování předmětu, ze kterého byl uvolněn. Je-li předmět zařazen na první nebo poslední vyučovací hodinu, může ředitel školy na základě žádosti zákonného zástupce žáka uvolnit žáka na dobu vyučování tohoto předmětu zcela.

Čl. 16

Způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

1. Dítětem, žákem a studentem se speciálními vzdělávacími potřebami je osoba, jehož vzdělávání z důvodů jeho speciálních potřeb vyžaduje uplatnění podpůrných opatření. Žáky tak pro vzdělávací účely hodnotíme pro potřebu úpravy podmínek jejich vzdělávání.
2. Děti, žáci a studenti se speciálními vzdělávacími potřebami mají právo na vytvoření nezbytných podmínek při vzdělávání i klasifikaci a hodnocení.
3. Při hodnocení žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami se přihlíží k povaze postižení nebo znevýhodnění. Vyučující respektují doporučení psychologických vyšetření žáků a uplatňují je při klasifikaci a hodnocení chování žáků a také volí vhodné a přiměřené způsoby získávání podkladů.
4. U žáka se speciálními vzdělávacími potřebami rozhodne ředitel školy o použití slovního hodnocení na základě písemné žádosti zákonného zástupce žáka.
5. Pro zjišťování úrovně žákových vědomostí a dovedností volí učitel takové formy a druhy zkoušení, které odpovídají schopnostem žáka a na něž nemá porucha negativní vliv. Kontrolní práce a diktáty píše tito žáci po předchozí přípravě. Pokud je to nutné, nebude dítě s vývojovou poruchou vystavováno úkolům, v nichž vzhledem k poruše nemůže přiměřeně pracovat a podávat výkony odpovídající jeho předpokladům.
6. Vyučující klade důraz na ten druh projevu, ve kterém má žák předpoklady podávat lepší výkony. Při klasifikaci se nevychází z prostého počtu chyb, ale z počtu jevů, které žák zvládl.
7. Klasifikace byla provázena hodnocením, t.j. vyjádřením pozitivních stránek výkonu, objasněním podstaty neúspěchu, návodem, jak mezery a nedostatky překonávat,
8. Všechna navrhovaná pedagogická opatření se zásadně projednávají s rodiči a jejich souhlasný či nesouhlasný názor je respektován. Zákonný zástupce podepíše informovaný souhlas s poskytováním podpůrných opatření.
9. V hodnocení se přístup vyučujícího zaměřuje na pozitivní výkony žáka a tím na podporu jeho poznávací motivace k učení namísto jednostranného zdůrazňování chyb.
10. Třídní učitel sdělí vhodným způsobem ostatním žákům ve třídě podstatu individuálního přístupu a způsobu hodnocení a klasifikace žáka.

11 Hodnocení nadaných dětí, žáků a studentů

1. Ředitel školy může mimořádně nadaného nezletilého žáka přeřadit do vyššího ročníku bez absolvování předchozího ročníku. Podmínkou přeřazení je vykonání zkoušek z učiva nebo části učiva ročníku, který žák nebo student nebude absolvovat. Obsah a rozsah zkoušek stanoví ředitel školy. Další podmínkou je kladné vyjádření poradenského pracoviště.

2. Individuálně vzdělávaný žák koná za každé pololetí zkoušky z příslušného učiva, a to ve škole, do níž byl přijat k plnění povinné školní docházky. Nelze-li individuálně vzdělávaného žáka hodnotit na konci příslušného pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení pololetí. Ředitel školy zruší povolení individuálního vzdělávání, pokud žák na konci druhého pololetí příslušného školního roku neprospěl, nebo nelze-li žáka hodnotit na konci pololetí ani v náhradním termínu.

4. Třídní učitel sdělí vhodným způsobem ostatním žákům ve třídě podstatu individuálního přístupu a způsobu hodnocení a klasifikace žáka.

5. Žák zařazený do zdravotní tělesné výchovy při částečném osvobození nebo při úlevách doporučených lékařem se klasifikuje v tělesné výchově s přihlédnutím k druhu a stupni postižení i k jeho celkovému zdravotnímu stavu.

12 Hodnocení domácí přípravy

Zásady hodnocení

Domácí příprava je nedílnou součástí vzdělávání na základní škole. Učením, procvičováním, zpracováváním zadaných úkolů se žák učí samostatně studovat, prověřuje si svou dosaženou úroveň, je veden k sebehodnocení. Vede k individualizaci učení, umožňuje žákům zvolit si vlastní tempo a způsob učení. Pomáhá žákům se speciálními vzdělávacími potřebami přizpůsobit jejich přípravu.

Vlastní hodnocení

Povinná domácí příprava se nehodnotí známkou, je však kontrolována, případně opravena společně se žáky nebo pouze učitelem. Chyby se vyznačí obvyklým způsobem a práce je parafována.

Dobrovolná domácí příprava (referáty, prezentace, apod.) je především hodnocena kladně (např. známkou 1, pěkné, pochvala aj.) V případě nevypracování a neodevzdání domácí přípravy si žák zapíše do ŽK „nevypracoval domácí úkol“ a zkratku předmětu. Vyučující zapíše do sešitu zapomínání.

Nevypracování a zapomínání domácí přípravy bude započítáno do kázeňských opatření, případně do známky z chování podobně jako zapomínání pomůcek a učebnic – nebude ovlivňovat klasifikaci z předmětů.

Závěrečná ustanovení

1. Kontrolou provádění ustanovení této směrnice je statutárním orgánem školy pověřen zaměstnanec: zástupce ředitele a ředitel školy

2. O kontrolách provádí písemné záznamy

3. Zrušuje se předchozí znění této směrnice ze dne 12.září 2014. Uložení směrnice v archivu školy se řídí Skartačním řádem pro školy a školská zařízení (Věstník MŠMT 1986, sešitč. 6).

4. Směrnice nabývá účinnosti dnem: 1.9. 2017

5. Podle § 30 školského zákona č. 561/2004 Sb. zveřejňuje ředitel školy tento řád následujícím způsobem: vyvěšením ve sborovně školy, na webových stránkách školy.

6. Zaměstnanci školy s tímto řádem byli seznámeni na pedagogické radě dne 28.8. 2017.

7. Žáci školy byli s tímto řádem seznámeni třídními učiteli ve dnech 4.-5.září 2017, seznámení je zaznamenáno v třídních knihách.

8. Zákonní zástupci žáků byli informováni o vydání řádu školy informací v žakovských knížkách, řád je pro ně zpřístupněn na webových stránkách školy.

V Úštěku, dne 28.8. 2017

Mgr. Renata Opočenská

ředitelka školy